

Z lesa do lesa

Mariánskolázeňsko je hraničním územím v několika ohledech, jedním z nich jsou i hranice velkých chráněných území – Slavkovského lesa a Českého lesa. Obě území byla do 13. století součástí neprostupného hraničního hvozdu. Po připojení Chebska k Českému království byly zdejší lesy kácené a z několika obcí ležících na zemské stezce v Kynžvartském pasu se během několika století stalo široké obydlené údolí.

Slavkovský les

Slavkovský les se rozléhal na západě území Tepelska, které bylo osídleno Čechy. Území dnešního Karlovarského kraje obývali na konci prvního tisíciletí Slované. Ti se věnovali převážně zemědělství a z toho důvodu obývali pouze níže položená území. Tento prostor se od 11. do 13. století stává předmětem zájmu Francůvých šlechtických rodů. Ti zdejší území kolonizovali a hospodářsky jej využívali. Po připojení Chebska k českým zemím král povolil tyto hraniční hvozdy mýtít a budovat zde osady.

Od 14. století dochází ve Slavkovském lese a v Krušných horách ve velké míře k hornické činnosti. V této době byl nazýván Císařský les. Od 17. století hornictví upadá a převládá spíše zemědělství, později drobný průmysl a také lázeňství v Mariánských Lázních a v Lázních Kynžvartu. Po druhé světové válce byl Slavkovský les nakrátko vojenským územím, což v kombinaci s odsunem Němců znamenalo zánik řady vesnic. V šedesátých a sedmdesátých letech se zde v malé míře těžil uran. Další dodnes těženou surovinou je čedič – vulkanický nerost, který je zde zpracováván. Taví se a odlévají se z něj typické černé dlaždice a roury. Podobných továren je po celém světě jen velmi málo.

Chráněná krajinná oblast Slavkovský les vznikla až v sedmdesátých letech 20. století jako nástroj ochrany zdejších léčivých vod. Nejznámější místa spojená s historií oblasti Slavkovského lesa jsou Tepelá, Loket, Bečov, Krásno a Horní Slavkov, Lázně Kynžvart a Mariánské Lázně.

Ve Slavkovském lese nalezneme řadu přírodních krás a vzácných chráněných území. Tato oblast je doposud neobjevenou perlou západních Čech. Žije zde množství divoké zvěře a je místem výskytu chráněných rostlin a živočichů. Biodiverzita je bohatá a pro vaše zkoumání může být velice zajímavá. Dominantní jsou smrčiny, velmi oblíbené houbaři. Obdivovat můžete lužní lesy plné listnatých stromů okolo potoků, například v okolí zámeckého parku Kynžvart. Zde jsou procházky nejhezčí zrána, když zpívají ptáci. V okolí Kynžvartu i Mariánských lázní jsou bučiny s nádhernými vzrostlými stromy.

Český les

Hraniční zalesněné pohoří táhnoucí se od Šumavy po Cheb se nazývá Český les. Po dlouhá staletí to bylo území, které chránili Chodové, kteří měli zvláštní postavení vůči vrchnosti. Na přelomu prvního

a druhého tisíciletí sahal jejich vliv až na Tepelsko. Geologicky je jeho nejsevernější část, Dyleňský svorový komplex, dávána do spojitosti spíše s Krušnými horami. To je jeden z důvodů, proč nepatří Dyleňsko do chráněné krajinné oblasti Český les, nicméně je zde vyhlášen Přírodní park Český Les.

V okolí Dyleň, stejně jako ve Slavkovském lese, převládají smrčiny. Částečně se zde vyskytují lužní a jiné druhy lesa. Flóra je obdobná jako ve Slavkovském lese. Přestože je okolí Dyleň menší a co do geologické a morfologické diverzity chudší než Slavkovský les, i tak se zde vyskytují zajímavé lokality. Návštěvníci ocení téměř liduprázdnou a klidnou přírodu.

Pozemky od Dyleň k Tachovu spadaly ve středověku pod Tachovské panství a jeho součástí zůstaly až do 19. století, kdy vesnice získaly samostatnost. Obyvatelé se v Dyleňské části živilí lesními řemesly a zemědělstvím, od 15. do 17. století hornictvím a později drobnými řemesly. Od 19. století začali lidé dojíždět za prací do okolních měst.

Na skok do Německa

Velmi blízko Dyleň probíhá hranice s Německou spolkovou republikou, nejbližší obcí za hranicemi je Neuualbenreuth. Jsou zde lázně nesoucí jméno Sibyllenbad a nalezneme zde také pozůstatky starého hradu. V obci je regionální infocentrum a v okolí řada značených turistických cest. Dodnes zde stojí roubená stavení, která bývala před válkami v celých Sudetách. Na německé straně hranice pokračují zalesněná území Hornofalckým a Bavorským lesem.

Obyvatelé Sudet žili na obou částech hranice několik století, proto je možné najít na obou stranách hranice velmi podobné charakteristiky. Zejména lidovou architekturu, ale i místní jídla. Celé území před oběma světovými válkami spojoval také egerlandský dialekt. S tímto obdobím a chebskými kroji a kulturou se můžete seznámit v chebském muzeu nebo na hradě Seeberg.

Daňčí obora – Dolní Žandov

Cestou z Dolního Žandova do Salajny uvidíte po pravé straně daňčí oboru, na druhé straně je bájná hora Dyleň. Toto místo je příjemné pro zastavení a vychutnání ticha a klidu Kynžvartského pasu.

Rozvodí – Dvouhrázový rybník Kynžvart

Místní zajímavostí je Dvouhrázový rybník. Přitéká do něho voda od Kynžvartského hradu a z města Kynžvart. Část vod pokračuje do Plzně, Prahy a do Vltavy, kde se v Ústí nad Labem znovu potká s vodou tekoucí Ohří přes Loket a Karlovy Vary.

Praktické tipy

Do Německa se dostanete nejlépe přes hraniční přechod pro pěší pod Dyleň. Jinou možností je dojet vlakem do Lipové a pokračovat pět kilometrů pěšky do Mýtiny a další kilometr do Neuualbenreuth. Autem je snadná cesta do Bavorska přes Broumov nebo Svatý Kříž u Chebu.

On-line mapa zajímavostí z letáků Mariánskolázeňska zde:
<https://mapy.cz/s/1gDqz>

Zdroj: Archiv Mariánskolázeňska, www.slavkovsky-les.cz, www.cittadella.cz

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

www.marianskolazensko.info

Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR
z programu Ministerstva pro místní rozvoj.